

[Holstein.]

vil næppe være mulig, og den indtraadte Prisudvikling vil forhaabentlig ogsaa overflødiggøre den.“ . . . „Landets Valutapolitik og Handelspolitik maa efter Ministeriets Mening følge de Linier, som hidtil er fulgt.“

Inden næste Aar var gaaet, havde Regeringen imidlertid baade brudt sin Valutalinie, uanset et Folketingsvalg om dens Opretholdelse, og ydet ny Krisehjælp til Landbruget, uanset at Statsministeren havde erklæret en saadan Hjælp finansielt utilraadelig og prismæssigt unødvendig. Nu danser Statsministeren atter paa en forbi-gaaende Sæsonkonjunkturs slappe Line, ligesom i Oktober 1932: prishævende Foranstaltninger er overflødige paa Grund af Prisstigningen paa vigtige Landbrugsprodukter; fortsat Udbetaling af Krisehjælp til Landbruget, denne Gang i Form af Rentetilskud, er ikke mere tilraadelig; Valutaordningen, som atter staar for sin Afvikling, maa opretholdes; Ejendomsskattelettelser, finansiell Tilpasning og yderligere Kronessenkning har den højtærede Statsminister i Sommer under første Behandling af Gældssaneringsforslaget blankt afvist.

Det har derfor med disse parlamentarisk-politiske Resultater og Regeringstilkendegivelser for Øje Interesse at vide, hvad da Landbo- og Husmandsforeningernes faglige Tillidsmænd har at sige. De har at sige, hvad der til ethvert givet Tidspunkt passer bedst i Parlamentarikernes partipolitiske Krav. Fra de officielle Landboledere skal man ikke vente noget sagligt solidt eller selvstændigt Bidrag til Løsning af Landbrugskrisens Problemer. Snart er Hr. Holdgaard og Hr. Hauch gaaet i Spand sammen, naar det skønnedes politisk hensigtsmæssigt, snart har de trukket hver til sin Side, naar dette partitaktisk krævedes. Det sidste gælder i særlig Grad Sommerens Landbohenvendelser til Regering og Rigsdag. Stod det alene til Hr. Jens Holdgaard, blev Landbrugskrisen løst paa følgende Maade: Husmændenes Rentebyrde lettes, alle Svinekort tilfalder Husmændene, der sikres fri Import til Husmændene af det billigst mulige Foderkorn fra Udlandet. Hr. Hauch og Hr. Tvedegaard udtrykker sig anderledes, men lige saa frimodigt, fordi Formaålet hverken er at vinde Regeringens Øre eller at føre Kamp mod Regeringen for deres Landbokrav, men udelukkende at indsamle L. S. under Hr. Hauchs stærke Venstrevinger og at døve utilfredse Bønders Kritik. For dette partitaktiske Formaals Skyld har Hr. Hauch fundet det

hensigtsmæssigt at lade de jyske Landboforeningers Delegeretmøde gentage hans og Hr. Tvedegaards bombastiske, frasefyldte Henvendelse til Regering og Rigsdag af Maj 1934. Denne tarvelige Færce skal vel formodentlig ogsaa gentages paa det sjællandske Delegeretmøde nu i Slutningen af November. I dette Aktstykke kræver Landboforeningerne for det første saa stærk Begrænsning af Indførselen af Landbrugsprodukter — med den højtærede Formands Tilladelse citerer jeg dette Program, for det er jo ikke blot et Program fra Maj, men det er gentaget nu, vi har alle faaet det tildelt paa vore Pladser, for at vi skal være ganske klar paa, hvordan Stillingen ligger fra de sagkyndige Landbolederes Synspunkt — man kræver saa stærk Begrænsning af Indførselen af Landbrugsprodukter, at det bliver lønnende at dyrke dem paa den danske Jord. Der nævnes ikke Begrænsning af Kornindførsel, men da man jo ikke dyrker Smør og Flæsk paa Jorden, er det formentlig Kornindførselsbegrænsning, der sigtes til. Dette uartige Ord indeholder et gammelt L. S.-Krav, som nu omsider gøres til officielt Landboforeningskrav, ganske vist samtidig med at man stiltiende billiger Kornordningens Bortfald. Ogsaa Kravet om saadanne Priser paa de Landbrugsprodukter, der afsættes paa Hjemmemarkedet, at de i det mindste dækker Produktionsprisen, er et gammelt L. S.-Krav. Det vil ifølge Landøkonomisk Driftsbureauet senest offentliggjorte Beregninger sige 11,8 Øre til Landmanden pr. kg Mælk. Der er altsaa noget for Hr. Hauch at faa indhentet inden November, eftersom den gældende Smørordning ikke alene er ganske utilstrækkelig til dette Formaals Virkeliggørelse, men yderligere falder bort, og dernæst fordi Hr. Hauch som Medlem af Landhusholdnings-selskabets Kriseudvalg kræver Margarinefabrikationen bevaret uberørt.

Endelig maa jeg ogsaa sige om Kødordningen, at den jo foreslaas forment saaledes, at Landbrugsministeren administrativt har i sin Magt at forhindre, at Landbrugerne ved Eksport af Kød og Kreaturer faar den Gevinst, som nu i saa stort Omfang er forbeholdt Creatureksportørerne.

Punkt 2 i Landboforeningernes Resolution kræver *en effektiv Rentelettelse* og en samlet Sanering af Landbrugs nuværende Gældsforpligtelser, hvor Gælden overstiger Panteværdien og de formodede Forrentningsmuligheder. Det er principielt set et Krav, som L. S. rejste i sin Resolution af 7. December forrige Aar, der kaldtes et Dolkestød i Ryggen paa Venstre, blot at